

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 151/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť K. Ch., B., zastúpeného advokátom Mgr. M. P., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/97/2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co/117/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. Ch. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2011 doručená sťažnosť K. Ch. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/97/2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co/117/2009.

2. Z obsahu sťažnosti a z pripojených listín vyplýva, že „Sťažovateľ dňa 9. 3. 2005 podal na Okresnom súde Bratislava IV návrh o určenie práva bývať v 2-izbovom byte číslo ... až do zániku práva zabezpečením primeraného náhradného bytu...

Uznesením č. k. 9 C 97/05 zo dňa 22. 7. 2005 uložil Okresný súd Bratislava IV odporkyni v II. rade A. V., aby sprístupnila sťažovateľovi byt č. 70 na... v B.

Uznesením č. k. 5 Co 390/05-60 zo dňa 20. 12. 2005 Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol...

Rozsudkom č. k. 9 C/97/2005.138 zo dňa 7. 10. 2008 Okresný súd Bratislava IV návrh sťažovateľa zamietol.

Sťažovateľ napadol rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 7. 10. 2008 odvolaním faxovaným dňa 13. 1. 2009, ktoré doplnil predložením originálu do podateľne Okresného súdu Bratislava IV dňa 14. 1. 2009.

Sťažovateľ podal dňa 10. 8. 2010 sťažnosť predsedovi Krajského súdu v Bratislave a žiadal o prešetrenie prieťahov v predmetnej veci.

Listom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. 9. 2010 bolo konštatované, že sťažnosť bola dôvodná.

Sťažovateľovi bol cestou Okresného súdu Bratislava IV dňa 16. 12. 2010 doručený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Co 117/2009-168 zo dňa 26. 10. 2010, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV...

Sťažovateľ... sa domnieva, že bolo porušené jeho právo na prejedanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu... a Krajského súdu...“.

3. Sťažovateľ porušenie základného práva na súdnu ochranu vidí v tom, že okresný súd, ako aj krajský súd „... sa plne pridržiavali čiastkového rozhodnutia exekučného súdu,

ktorým boli námietky povinného voči exekúcii zamietnuté. Sťažovateľ je toho názoru, že uznesenie Okresného súdu... vo veci exekúcie nemôže suplovať plnohodnotné vykonanie a vyhodnotenie dôkazov, na základe ktorých by malo byť rozsudkom v mene republiky rozhodnuté o právach povinnostiach sťažovateľa.“

4. Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

1. Základné právo sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/97/2005 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 117/2009 porušené bolo.

2. Karolovi Ch... B. priznáva finančné zadošťačenie v sume 20.000 € (slovom dvadsaťtisíc eur), ktoré mu sú Okresný súd Bratislava IV a Krajský súd v Bratislave povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Co 117/2009 zo dňa 26. októbra 2010 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9 C/97/2005-138 zo dňa 7. októbra 2008 porušené bolo.

4. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Co 117/2009 zo dňa 26. októbra 2010 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9 C/97/2005-138 zo dňa 7. októbra 2008 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie.

5. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 261,82 € k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. M. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

5. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis III. ÚS 138/02). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže preto vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

8. Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľ v podanej sťažnosti namietal neprimeranú lehotu na prerokovanie jeho záležitosti okresným súdom a krajským súdom. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/97/2005 vec skončil ešte 7. októbra 2008 vyhlásením rozsudku, proti ktorému podal sťažovateľ 13. januára 2009 opravný prostriedok, v dôsledku čoho sa vec ocitla na krajskom súde a bola vedená pod sp. zn. 8 Co 117/2009. V tejto veci krajský súd rozhodol 26. októbra 2010 rozsudkom, ktorý bol sťažovateľovi doručený 16. decembra 2010. Vec je právoplatne skončená dňom 16. decembra 2010.

9. Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote v konaní okresného a krajského súdu, ktoré v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už o veci samej nekonali. Z toho vyplýva, že okresný súd a krajský súd v čase podania sťažnosti už nemohli žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, a teda nemohli ani porušovať sťažovateľom označené práva. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

10. V súvislosti so sťažovateľom namietaným porušením základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru) rozsudkom okresného súdu sp. zn. 9 C/97/2005 zo 7. októbra 2008 ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti z dôvodu nedostatku právomoci, pretože proti tomuto rozsudku bolo možné podať odvolanie, čo sťažovateľ aj urobil.

11. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie základného práva rozsudkom krajského súdu sp. zn. 8 Co 117/2009 z 26. októbra 2010, ústavný súd odmietol sťažnosť aj v tejto časti, keďže nedospel k záveru o arbitrárnosti alebo zjavnej neodôvodnenosti napadnutého rozsudku krajského súdu v súvislosti s namietaným porušením čl. 46 ods. 1 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru).

12. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že okresný súd a krajský súd postupovali v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi

ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien. Krajský súd v dostatočnom rozsahu odôvodnil svoje rozhodnutie sp. zn. 8 Co 117/2009 z 26. októbra 2010 najmä tým, že „... súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre zistenie rozhodujúcich skutočností, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a vec posúdil správne po právnej stránke. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s jeho právnym záverom..., že nárok navrhovateľa na bytovú náhradu zanikol v dôsledku skutočnosti, že s odporkyňou v 1. rade bezdôvodne neuzavrel nájomnú zmluvu o nájme... Správne súd prvého stupňa pri posudzovaní dôvodnosti námietok navrhovateľa týkajúcich sa dezolátneho stavu zabezpečenej bytovej náhrady a pri posudzovaní primeranosti tejto bytovej náhrady vychádzal z dokazovania vykonaného v tomto konaní aj z rozhodnutia súdu zo dňa 10. 12. 2003 č. k. Er 1592/02... a dospel k záveru, že zabezpečený 1-izbový byt je primeranou bytovou náhradou.“. To, že po posúdení všetkých okolností daného prípadu dospel krajský súd k inému záveru, a tým sa nestotožnil s očakávaniami a predstavami sťažovateľa, ešte neznamená, že mohlo dôjsť k porušeniu jeho práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

13. Vo vzťahu k uvedenému namietanému porušeniu práva ústavný súd pripomína, že ak všeobecný súd aplikuje platný právny predpis, jeho účinky (dôsledky) použitia nemožno považovať za porušenie základného práva alebo slobody (m. m. II. ÚS 81/00, II. ÚS 63/03), a preto ani napadnutý postup okresného a krajského súdu nesignalizuje žiadnu možnosť priamej príčinnej súvislosti s porušením práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

14. Na základe uvedeného ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (podobne IV. ÚS 219/03, II. ÚS 197/04) sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto o ďalších uplatnených nárokoch sťažovateľa už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2011